

Το ευρωπαϊκό τέλος του Ολυμπιακού και οι αιτίες του...

Ας μη γελιόμαστε, το φετινό όνειρο του Ολυμπιακού για πρόκριση στην οχτάδα μιας Ευρωπαϊκής διοργάνωσης έσβησε στην ουσία μετά το άδοξο προχθεσινό 1-3 από την Άρσεναλ στον Πειραιά.

Περιθώρια ανατροπής στη ρεβάνς αυτή τη φορά δεν υπάρχουν και γιατί αυτά τα ποδοσφαιρικά απρόοπτα δεν συμβαίνουν κάθε χρόνο και γιατί το σκορ είναι πιο βαρύ από το περσινό 0-1, αλλά και γιατί η εικόνα του πρώτου αγώνα δεν προδιαθέτει σε καμία περίπτωση για κάτι τέτοιο.

Όσο για το πως και γιατί ήρθε αυτό το 1-3 η μετάφραση δεν είναι δύσκολη. Ο Ολυμπιακός εδώ και περίπου ένα μήνα δεν είναι στα καλύτερά του-παρά τη σημαντική πρόκριση- επί της Αϊντχόβεν που ήρθε ενδιάμεσα.

Είχε και την απρόσμενη ήττα από τον Παναθηναϊκό και μια σειρά από οριακές νίκες στο πρωτάθλημα (κυρίως με γκολ στα τελευταία λεπτά), αλλά και μια πρόκριση επί του Άρη στο κύπελλο που όμως ήρθε μετά από δύο αγώνες παρωδία που δεν του προσέφεραν τίποτα.

Χθες ειδικά έλειψε πολύ και ο Σεμέδο, αλλά και ο Μπα η μη συμμετοχή του οποίου οριστικοποιήθηκε την τελευταία στιγμή...

Και μπορεί αυτή τη φορά ο Παπασταθόπουλος να ήταν πολύ καλός πίσω, αλλά ο Μπουχαλάκης και ο Καμαρά δεν μπορούσαν καθόλου να τα βγάλουν πέρα με τους τεχνίτες και γρήγορους χαφ της Άρσεναλ (και ειδικά αυτόν τον Μπεγερίν) στη θέση του Εμβιλιά που χθες έγινε εξ'ανάγκης στόπερ.

Αυτό είχε ως αποτέλεσμα οι «κανονιέρηδες» να αυξάνουν τα

ποσοστά κατοχής μπάλας και να γίνονται απειλητικοί από την αρχή του αγώνα, απέναντι σε έναν Ολυμπιακό που δεν ήταν καλός στο πρώτο ημίχρονο και δικαίως βρέθηκε πίσω στο σκορ.

Αυτό που έκανε στην πραγματικότητα στο πρώτο μέρος ο Ολυμπιακός ήταν να παίζει μόνο άμυνα και να ψάχνει καμία κόντρα ή στημένη φάση για να απειλήσει, κάτι που λίγο κατάφερε (σημαντική φάση πάντως η χαμένη ευκαιρία του Μασούρα που δείχνει ότι δεν έχει την κλάση για να σταθεί σε τόσο κρίσιμα και δύσκολα ματς).

Ο **Μάρτινς** είδε τις αδυναμίες και προχώρησε στο δεύτερο ημίχρονο στην αντικατάσταση του **Βαλμπουενά**-ο οποίος δεν έχει βρει ακόμα καλό ρυθμό στην επιστροφή του, αλλά και στην αντικατάσταση του **Ρέαμπτσουκ** που ήταν «καρμανιόλα» στην άμυνα. Αντίθετα η αντικατάσταση του **Μπρούμα** από τον **Ραντζέλοβιτς** λίγο αργότερα δεν του βγήκε πολύ)

Κατάλαβε πάντως πως, αν ήθελε να σκοράρει, έπρεπε να πιέσει πιο ψηλά καθώς η άμυνα της **Άρσεναλ** και ο τερματοφύλακός είναι πάντα ευάλωτη στη γκέλα. Αυτό ακριβώς συνέβη λοιπόν και στο γκολ της ισοφάρισης, με τον κανονιέρη **Ελ Αραμπί** και την ασυνεννοησία αμυντικού και τερματοφύλακα των Άγγλων στο 58΄ λεπτό.

Το επόμενο διάστημα, μέχρι περίπου το 77΄ με 80΄, θα λέγαμε ότι ο Ολυμπιακός έλεγχε το ρυθμό του αγώνα παιχνίδι και είναι αυτός που θα μπορούσε να έχει σκοράρει και να γυρίσει το ματς στη φάση με τον **Ελ Αραμπί**, αλλά δεν το έκανε και τελικά το πλήρωσε.

Στο 77΄ ο **Μάρτινς** παίρνει το ρίσκο να αντικαταστήσει τον σχετικά κουρασμένο **Ελ Αραμπί** με τον **Χασάν**, κάτι που δεν του βγήκε, χωρίς αυτό να σημαίνει απαραίτητα πως είναι μια αιτία που δέχθηκε γκολ και χάθηκε το παιχνίδι.

Θα λέγαμε ότι η **Άρσεναλ** στο τελευταίο δεκάλεπτο πήρε ένα ρίσκο να πιέσει πιο ψηλά και να επιδιώξει το γκολ, κάτι το οποίο ο κουρασμένος Ολυμπιακός δεν μπορούσε να

εκμεταλλευτεί, με αποτέλεσμα να δεχθεί πίεση και τελικά να υποκύψει δεχόμενος το μοιραίο δεύτερο γκολ στο **85'**

Πιστεύουμε πως όντως στη φάση αυτού του γκολ έχει προηγηθεί επιθετικό φάουλ του Γκάμπριελ στον Εμβιά, αλλά και από την άλλη ο ντεφορμέ (ή ψυχολογικά πεσμένος) **Σα αποδείχθηκε και πάλι ζημιογόνος καθώς φέρει μεγάλη ευθύνη.** Από την άλλη όμως θα λέγαμε ότι αποδόθηκε και δικαιοσύνη βάση της εικόνας των δύο ομάδων.

Το **1-3** που ήρθε λίγο αργότερα από τον **Αιγύπτιο Ελ Νένι** (όπου και πάλι ο **Σα** φέρει μερίδιο ευθύνης) σε μια στιγμή πλήρους αποδιοργάνωσης και κόπωσης του Ολυμπιακού, **ουσιαστικά τελείωσε και την τελευταία ελπίδα του Ολυμπιακού για μια ανατροπή ανάλογη της περσινής.**